

โอกาสของผลไม้ไทยในเยอรมนี

เยอรมนีเป็นตลาดสินค้าผลไม้ที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก ด้วยจำนวนประชากรมากถึงกว่า 80 ล้านคน และมีอัตราการบริโภคผลไม้ต่อคนต่อปีสูงถึงกว่า 80 กิโลกรัม หรือคิดเป็นปริมาณบริโภคผลไม้ทั้งหมดราวปีละ 6-7 ล้านตัน ผลไม้สดที่ชาวเยอรมันนิยมบริโภคสูงสุด 3 อันดับแรก คือ แอปเปิล กว๊ายหอม และส้ม ซึ่งมีปริมาณการบริโภคต่อคนต่อปีอยู่ที่ 31 กิโลกรัม 17 กิโลกรัม และ 16 กิโลกรัม ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เยอรมนีผลิตผลไม้ได้เพียงปีละ 1.5 ล้านตัน เนื่องจากพื้นฐานการเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่เพาะปลูกอยู่อย่างจำกัดในแต่ละปีจึงต้องพึ่งพาการนำเข้าผลไม้ถึงกว่า 3 เท่าของปริมาณผลผลิตในประเทศ หรือคิดเป็นมูลค่ากว่า 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าผลไม้เมืองหนาวจากประเทศต่างๆ ในยุโรป อาทิ แอปเปิล ส้ม สตรอว์เบอร์รี และเบอร์รี่ต่างๆ ส่วนผลไม้เมืองร้อน รวมถึงผลไม้ไทย ยังมีการนำเข้าไม่มากนัก (ในปี 2551 เยอรมนีนำเข้าผลไม้จากไทยเพียง 1.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) เนื่องจากชาวเยอรมันส่วนใหญ่ยังไม่คุ้นเคยกับผลไม้เมืองร้อน แต่พบว่าเริ่มมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ แม้ปัจจุบันเยอรมนีนำเข้าผลไม้จากไทยคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 0.03 ของมูลค่านำเข้าผลไม้ทั้งหมด แต่พบว่าตลาดผลไม้เมืองร้อนจากไทยยังมีโอกาสขยายตัวได้อีกมาก เนื่องจากปัจจุบันมีชาวเอเชียซึ่งคุ้นเคยกับผลไม้เมืองร้อนเป็นอย่างดีอาศัยอยู่ในเยอรมนีจำนวนมาก ประกอบกับชาวเยอรมันที่เคยเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยและได้มีโอกาสลองรับประทานผลไม้ไทยมีจำนวนมาก ทำให้ผลไม้ไทยมีโอกาสขยายตลาดในเยอรมนีมากขึ้น ทั้งนี้ หากมีการประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทยให้ชาวเยอรมันรู้จักเพิ่มขึ้น ก็มีโอกาสสูงที่ชาวเยอรมันจะหันมาบริโภคผลไม้ไทยมากขึ้น เนื่องจากผลไม้ไทยมีรูปร่างแปลกตาต่างจากผลไม้ในท้องถิ่น มีสีสันสวยงามน่ารับประทาน และหลายชนิดมีรสชาติเป็นที่ชื่นชอบของชาวเยอรมัน สังเกตได้จากการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ผลไม้ไทย ณ นครแฟรงก์เฟิร์ต เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2551 ซึ่งพบว่าเมื่อมีการแจกเอกสารแนะนำผลไม้และคุณค่าทางอาหาร รวมทั้งแนะนำวิธีปลูกเปลือกและวิธีรับประทาน ชาวเยอรมันต่างให้ความสนใจผลไม้ของไทยมาก โดยผลไม้ที่เป็นที่นิยมมากที่สุดในงานดังกล่าว ได้แก่ ผลไม้สดหั่นพร้อมรับประทาน ลิ้นจี่ มะม่วง มังคุด และเงาะตามลำดับ

นอกจากนี้ การที่ EU เรียกเก็บภาษีนำเข้าผลไม้เมืองร้อนในอัตราค่อนข้างต่ำ อาทิ มะม่วง มะพร้าวอ่อน ฝรั่ง มังคุด ส้มโอ มะละกอ และขนุน เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 0 ประกอบกับผลไม้ไทยบางชนิด อาทิ สับปะรด และทุเรียน ได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (Generalized System of Preference : GSP) จาก EU ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าสับปะรดจากไทยลดลงจากอัตราก่อนร้อยละ 5.8 เหลือร้อยละ 2.3 และทุเรียนลดจากอัตราก่อนร้อยละ 8.8 เหลือร้อยละ 5.3 ขณะที่ผลไม้ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับผลไม้ที่ผลิตได้ใน EU (ส่วนใหญ่เป็นผลไม้เมืองหนาว) ถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าค่อนข้างสูง อาทิ แอปไฟคอตถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าร้อยละ 16 ลูกท้อถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าตามน้ำหนักในอัตรา 115.3 ยูโรต่อ 100 กิโลกรัม หรือทั้งเก็บตามมูลค่าและตามน้ำหนักสินค้า อาทิ แอปเปิลถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าร้อยละ 6.4 ของมูลค่า รวมกับภาษีที่คิดตามน้ำหนักสินค้าอีก 23.8 ยูโรต่อ 100 กิโลกรัม จึงเป็นโอกาสของไทยในการขยายตลาดผลไม้เมืองร้อนในเยอรมนี

สำหรับช่องทางจำหน่ายผลไม้ไทยในเยอรมนีที่สำคัญ คือ ห้างสรรพสินค้า และซูเปอร์มาร์เก็ตในเมืองใหญ่ที่มีชาวต่างชาติ โดยเฉพาะชาวเอเชีย อาศัยอยู่มาก ทั้งนี้ ห้างสรรพสินค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตดังกล่าวมีปริมาณจำหน่ายผลไม้ไทยราวสัปดาห์ละ 30-100 กิโลกรัมต่อสาขา ขณะที่ห้างสรรพสินค้าตามเมืองใหญ่ทั่วไปมีปริมาณจำหน่ายผลไม้ไทยราวสัปดาห์ละ 20-40 กิโลกรัมต่อสาขา นอกจากนี้ ยังมีช่องทางจำหน่ายที่สำคัญอีกหลายแห่ง คือ ร้านอาหารไทย ร้านอาหารเอเชีย และร้านค้าปลีกสินค้าเอเชียซึ่งมีอยู่ราว 300 ร้านในเยอรมนี อย่างไรก็ตาม ผู้ส่งออกควรส่งออกผ่านบริษัทนำเข้าซึ่งจะเป็นผู้ทำหน้าที่กระจายสินค้าต่อไปให้ผู้ค้าส่ง ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านอาหาร และร้านค้าปลีกสินค้าเอเชีย เนื่องจากห้างสรรพสินค้าและซูเปอร์มาร์เก็ตส่วนใหญ่ไม่นิยมนำเข้าเอง ขณะที่ร้านอาหารและร้านค้าปลีกก็มีปริมาณซื้อในแต่ละครั้งไม่มากพอ อีกทั้งยังขาดความชำนาญเกี่ยวกับพิธีการศุลกากร และกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้า

ส่วนวิจัยธุรกิจ 1 ฝ่ายวิจัยธุรกิจ

มีนาคม 2552